

[Ingomar Petersen.]

rent faglig vurdering ikke er ringere arkitekter end godt og vel nyudklækkede arkitekter fra statens arkitektskoler. Det kan ikke være rigtigt at sætte lighedstegn mellem registrering og afgang fra akademiet eller fra Århuskolen. Den danske arkitektskole er præget af og skal også fremover være præget af den traditionelle tilknytning til håndværket, og det er ikke ligefrem mit indtryk, at den uddannelse, som i dag foregår på statens arkitektskoler, følger denne tilknytning til håndværket. Det kan ikke være rimeligt, at vi efter eventuelle EF-direktiver for at kunne opnå fremtidig anerkendelse som fællesmarkedsarkitekt skal kræve uddannelse på universitetsniveau, som man gør i en del andre EF-lande. En registrering må udelukkende bero på en faglig vurdering, hvor krav til tidligere beskæftigelse med byggeri eller fysisk planlægning eller tilsvarende praktisk arkitektarbejde må være dels af længere varighed end ét år som nævnt i lovforslaget, dels ensartede krav for alle.

At det ifølge bemærkningerne til lovforslaget er Dansk Bygningskonstruktørforening, hvor vel halvdelen af medlemstanden er studerende på de byggetekniske skoler, og ikke det meget ældre Teknisk Landsforbund, der indstiller ét medlem til nævnet, må vist være en misforståelse, og det kan kun skærpe ens skepsis over for lovforslaget. Det undrer mig i øvrigt, hvorfor erhvervslivet ikke igennem handelsministeriet skal have mulighed for at blive repræsenteret i det pågældende nævn.

Det radikale venstre vil foranledige, at dette lovforslag ikke færdigbehandles, før vi under udvalgsarbejdet har fået lejlighed til grundigt at vurdere de forskellige interesseorganisationers synspunkter samt fået sikkerhed for, hvilke aftaler der kan opnås inden for EF og de øvrige nordiske lande.

Bo Kristensen (KF):

Må jeg sige på det konservative folkepartis vegne, at vi principielt kan tilslutte os dette lovforslag og de intentioner, som ligger bag, om at registrere arkitekter her i landet for at opnå den konkurrence til udlandet, som ville være en meget stor fordel. Der er både EF-direktivspørgsmålet, og der er spørgsmålet om byggeeksportmulighe-

derne og dermed, at de danske arkitekter står godt i konkurrencen med de øvrige europæiske lande.

Må jeg så sige, at når man registrerer arkitekterne ud fra de præmisser, som er stillet op i lovforslaget, vil man netop kunne risikere, at der er en stor gruppe, der falder uden for den godkendelse, som her er foreslået. Man må erkende, at der på arkitektområdet er mange, som ikke er organiseret, fordi det netop traditionsmæssigt har været et frit erhverv, og vi må derfor finde en løsning her, så de også kan komme med.

Det er også givet, at når man indfører en sådan lov, kan det ikke undgå at give afsmitning på det danske arkitektkonkurrencegrundlag, når der skal udbydes arbejde, hvad enten det er privat, eller det er offentligt. I forbindelse hermed vil vi meget gerne se på, på hvilken måde vi kan hjælpe de arkitekter, som umiddelbart får afslag på at blive optaget som registreret arkitekt. Jeg vil bede boligministeren om at kigge på den måde, hvorpå man gennemførte en efteruddannelse for de revisorer, der ikke blev umiddelbart optaget; for dem lavede man en efteruddannelse, således at de fik chancen for over en årrække at kunne blive optaget som registrerede revisorer. Det tror jeg også ville være med til at højne de muligheder, arkitekterne i konkurrencen med udlandet ville få.

Derfor vil vi meget gerne i udvalget se på, på hvilken måde vi kan hjælpe de arkitekter, som ikke umiddelbart bliver optaget som registrerede arkitekter, således at de kan blive optaget inden for en årrække.

I øvrigt kan det konservative folkeparti give lovforslaget en velvillig behandling i udvalget, idet vi vil se på de ting, som har været nævnt.

Højland (CD):

De to foregående ordførere har gjort det uhyre nemt for mig, for min opfattelse er helt sammenfaldende med de betragtninger, de kom frem med. Det har i mange, mange år været mig en gåde, at man ikke har forsøgt at ændre den liberale holdning, man har haft over for, at alle og enhver kunne kalde sig arkitekt. Sådan er det jo i virkeligheden, og det er noget, jeg aldrig har kunnet forene mig med. Den liberalisering, der er med hensyn til fagområderne, har jeg